

להתבונן בהם דרך המגדלת כגון המראות הבהירים הנוטים לורוד, ודרך המגדלת ידמו לצהוב בהיר.

(ו) **הרגישה** - יתבאר להלן סי' קצ ס"א.

לסיכום:

א. כל מראה אדום טמא, בין אם הוא כהה ביותר בין בהיר במקצת, ואפילו רק נוטה לאדמימות הרי זה טמא, וכן כל מראה שחור ואפילו הנוטה לשחרות טמא, ואין טהור אלא מראה לבן, וכן מראה ירוק, בין ירוק ככרתי וכעשבי השדה, ובין הצהוב כמראה השעוה או הזהב, או כמראה האתרוג וחלמון הביצה הנוטים לצבע כתום, ואפילו אם המראה סמיך מאוד.

ב. מראה חום כהה מאד כעין גוון הקפה והערמונים (כדיוק), נחלקו בו הפוס', ולמעשה יש להקל בין בכתמים ובין בבדיקות ז"נ, ומעיקר הדין גם בבדיקת הפסק טהרה, ויש מחמירים בהפסק, אולם במקום הצורך, וכל שכן במגדלת במראות הללו, יש להקל בפשיטות; נמצא בסמוך לוסתה, יש לחוש שוסתה ממשמש ובא, ומורין לה לימנע יום אחד מתשמיש עד שיתברר הדבר.

ג. מותר להורות גם במראה לת, ואין צורך להמתין עד שיתייבש מחשש שמא ישתנה מראהו לאדום,

המאירי לנדה שהשינוי אינו דבר המצוי, כך שאם טימא כלילה וביום נראה לו להיפך, רשאי לטהרו ואין לחוש לשינוי אא"כ ברור לו שנשתנה, ובפרט היכא שראהו כלילה לאור המגדלה הצהובה - אדומה הגורמת שיראה המראה אדומי יותר מכפי שהוא, וכ"פ בשו"ת אג"מ (חיד"ד ח"ד סי' יז אות ה) שאין לחוש לשינוי, שהרי רבי לא חש מתחלה לשמא נשתנה, וטיהרו ביום, ורק לאחר שעה שחזר וראה שהוסיף להשתנות החמיר, וסיים שאפי' החליט ממש לטמאו כלילה, רשאי לחזור בו ביום ולטהרו, וכ"ש בנדמה לו.

בדיקת המראה דרך זכוכית מגדלת

בענין זה ישנם שני פרטים, האחד שאם המראה קטן מאוד עד שאינו נראה בעין רגילה אלא רק בזכוכית מגדלת, אינו מטמא, דכל דבר שאינו נראה לעין אלא בזכוכית מגדלת אינו כלום לדיני התורה, וכפי שמצינו לענין תולעים קטנים הנמצאים במים שאינם אסורים, וכמ"ש בשו"ת אג"מ (חיד"ד ח"ב סי' קמו) בשם הגר"ח מבריסק. וכ"כ בשיעורי שבט הלוי (סי' קפג).

הפרט השני הוא, שהמראה ניכר לעין, אלא שא"א לעמוד על טיבו של המראה מפני חולשת כוח הראיה, והמגדלת באה לשפר את כוח הראיה, לכן יש נוהגין בכל ספק להסתכל דרכה, ובפרט כשישנו חשש לגוף זר כמו סיכים אדומים וכדומה, אך אינו בגדר חיוב, ואדרבא ישנן מראות שאין